

Ezohiko garaietan, aparteko Irtenbideak.

Euskadi osasun larrialdiko egoeran dago, zainketa-lanak eta familia eta lana uztartzeko moduak berrantolatu behar dira, egiturazkoak diren desberdintasunak are eta sakonagoak bihur ez daitezzen, eta salbuespen-egoera hau ez dadin izan etxeetan zaintzaileen esplotazioa normalizatzeko eta justifikatzeko aterki. Izan ere, gizarte osoak dakien bezala, emakume etorkinak dira etxe barneko langileen % 95.

Covid - 19ren krisiaren ondorioz, etxeko zaintzaileen eskaria handitzen ari da, familiek beldurra diote adinekoak instituzioetan sartzeari, eta modu eskandalagarrian ari dira normalizatzen egunean 24 ordu eta astean 7 eguneko zerbitzuak eskaintzen dituzten enpresak edo eta beren burua "etxe barruko langileen sektoreko enpresa" izendatzen dutenak, azken hauek %40ko hazkundea izan dute azken urtean. Horiei gehitu behar zaizkie, eraikuntza enpresa handiak eta nazioarteko funtsak, zaintza-enpresa bihurtu direnak, eta Udal eta Erkidegoek egiten dituzten etxez etxeko zaintza zerbitzuen esleipenak bereganatzen dituztenak.

Euskadin, zaintza-politika publikoak logika kapitalista, patriarkal eta neokolonial batetik antolatuta daude eta Egoitzen, Eguneko Zentroen eta etxez etxeko laguntza-zerbitzuak udalen bidez ematen dituen arreta-orduen kudeaketaz arduratzen dira; aldiz, langile etorkinek etxeetan egiten duten zaintza-unibertso osoa ez da kontuan hartzen. Etxean bertan bizitzen, 24 orduan lanean, atsedenerako tarterik gabe eta LGS gainditu gabe daude, eta hori ez da kontuan hartzen, ez dira funtsezkotzat hartzen eta langile horiek dira, hain zuzen ere, salbuespenezko egoera horren pisu handiena jasaten dutenak.

Bizi dugun egoera sinesgaitza da; beraz, aparteko irtenbid
eak eskatzen ditu, inor atzean ez geratzea bermatuko dutenak. Hori dela eta, azaroaren 2an, Malen Etxeak agerraldia egingo du Eusko Legebiltzarreko Lan eta Enplegu Batzordearen aurrean, herritarren ordezkariari gogorarazteko langile etorkinek etxeetan egiten duten zaintza-lana aitortu behar dela eta mendekotasuna duten pertsonen arretarako sistema unibertsal eta publikoan sartu behar dutela langile horiek. Zaintzak, kalitatezkoa izango bada, kalitatezko enplegua behar du.

Beraz, Eusko Legebiltzarrean eskatzen dugu Eusko Jaurlaritzak, foru-erakundeek eta udalek konpromiso etiko eta politikoa har dezatela,

1 Zainketa-lanak egiten dituzten etorkin guztiel "etxeko laguntzaile sozio-sanitario" kategorian galkuntza profesionala ematea, halen administrazio-egoera edozein dela ere. Era horretan, osasun-krisian egindako lanari aitortza egiteko, ezinbestekoa izan baitzen euskal sistema ez itotzeko.

2. Gobernu Zentralari eskatzea etxeko laguntzaile soziosanitarioak sar ditzala Euskal Autonomia Erkidegoan eta, bereziki, Gipuzkoan, 557/2011 Errege Dekretuaren 65.1 artikulua babespean. Izan ere, profil profesional horren eskaria asko handitu da, Jarduera ekonomikoaren sektore horrek enplegu tekniko osoa du, eta eskariak egunero hazten dira. Hori eginez gero, emakumezko

langileak erregularizatu ahal izango dira, ezkutuko ekonomiaren zati bat azaleratu ahal izango da eta familiek mendekotasunagatiko laguntzak eskuratu ahal izango dituzte.

3. konpromiso etiko eta politikoa hartzea etxe barruko langilearen erregimena desagerraraztekoa. Politika publikoen helburu bat izan behar du horrek, trantsizio batetik hasita – harik eta sistema modu justu eta legezkoan antolatzen den arte – lagundu ditzatela astean 40 orduko kontratuak egitea eta gaueko arretagatik osagarriak ordaintzea. Gutxieneko soldatak ezin du erreferentzia izan bizitza garatzeko eta zaintzeko funtsezko jarduera batentzat, ez behintzat, giza garapenean eta ongizatean kalitate-estandarrak lortu nahi dituen gizarte batean.
4. Erakunde bakoitzaren eskumeneko esparruetan, hitzarmen-marko bat eraikitzeke lan egitea, zaintza-arloko lanbide-kategoriak altortzeko: laguntzaile sozio-sanitarioak, laguntzaile pertsonalak, garbitzaileak, beren eginkizunen arabera soldatak finkatzeko, balioa emateko eta ikusgarri egiteko, langileen araubide orokorraren barruan soldata-etaulak osatuta.
5. Erakundeetan lan egiteko zaintzaileen prestakuntzarako baliabideak egokitu eta antolatzea. Era berean, horietara sarbidea erraztu dezatela langile guztientzat; online modalitateak jarrita, ordutegiak kontuan izanda eta eskaerari egokitutako kupoak aintzat hartuta.
6. Zerga-politikak eta ekonomia solidarioa sustatzeko politikak garatzea, etxez etxeko zerbitzuetako lan elkartuko kooperatibak sustatzeko. Horretarako, administrazioek laguntza emango dute langileek beraiek kudeatutako kooperatibak eratzeko, haien jasangarritasun ekonomikoa sustatzeko programak bultzatuta.

Zaintza-sistema eraldatzea premiazkoa, aginduzkoa eta saihestezina da gizarte justu batean bizi nahi badugu, diskriminaziorik gabe, justizia sozialarekin eta berdintasunean.

Zumaia, 2020ko urriaren 24an

Atxekimendu: (contacto@malenetxea.org)

Malen Etxea, asociación de mujeres inmigrantes

Alberdi, Yeregi, Maider
2020/11/20 10:37:19